

kende, snart truende Røster, Arbejdet overalt ganske af sig selv har artet sig ens, saa turde dette være et Vidnesbyrd om, at man er paa den rette Vej, at „Kvindesagens“ forskellige Grene virkelig udgjøre en naturlig Enhed, og at Kvinderne have gjort vel i at fastholde det Program, som i alle sine Hovedtræk udfoldede sig allerede for Kvindesagens første Bannerførers profetiske Blik. Den Fasthed, hvormed det er fulgt, vidner om, at Kvinderne vide, hvad de ville; gid den ogsaa maa være et Varsel om, at Maalet maa blive naaet.

A.

Brev fra Amerika.

Malden, Massachusetts, De Forenede Stater.

Kjære danske Venner!

Vi blev meget glade her i vor Stat over at høre om det Lovforslag, som blev indbragt i Folketinget, om at lade om end kun en lille Del af Kvinderne i eders Land faa kommunal Stemmeret, thi, skønt det ikke lykkedes, saa viser Forsøget dog, at eders Lovgivere begynde at faa Øjnene op for, at de Kvinder, der opfyldte alle borgerlige Forpligtelser lige saa vel som Mændene, ogsaa burde have de samme Rettigheder. Vi glæde os herover, ikke alene for Eders Skyld, men ogsaa, fordi vi ønske, at I skulle holde Skridt med os i vor Fremadskriden til social og politisk Frihed. I ere nu allerede naaede længer end nogle af vore Stater, thi i mange af de sydlige Stater er der ikke en Gang gjort noget Forsøg paa at frigjøre Kvinderne. Og naar I saa tænke paa Amerika som et stort, frit Land, — hvad det som Helhed ogsaa er, — maa I huske, at til Trods for vor hundredeaarige republikanske Regeringsform er der Stater, hvor Tanken om at give Kvinden Stemmeret endnu ikke er opdukket hos dem, der skrev Lovene. Saaledes se I altsaa, at af Stjærnerne i vort nationale Banner er „den ene ikke den anden lig i Glans“, thi, medens Kansas, Washington, Wyoming, New York og Massachusetts ere skinnende Lys, udsende nogle blot et svagt Skjær, og Mississippi, Tennessee, Louisiana og Virginia ere endnu indhyllede i Bælgmørke.

Vor Sag gaar godt frem i Massachusetts, og vi have vundet væsentlige Fordele i flere Retninger. En af de vigtigste Lovforandringer er (da den omfatter alle Kvinder) at forhøje „Samtykkealderen“, som det i Retsproget kaldes, for unge Piger, der blive forførte. Før 1886 var det Lov i Massachusetts saa vel som i visse andre Stater, at, naar et Pigebarn var 10 Aar gammel, kunde hun raade over sin Person. Det vil sige, hendes Forfører kunde ikke bringes for Retten, naar han kunde bevise, at Barnet havde indvilget i hans skændige Opfordring, hvad enten hun forstod den eller ikke.